

دین و زندگی - منحصراً زبان

۵۱. گزینه ۳ (دین و زندگی ۱، درس ۱، صفحه ۱۷)

خداوند در آیهی ۱۸ سورهی اسرا می‌فرماید: «آن کس که تنها زندگی زودگذر دنیا را می‌طلبد، آن مقدار از آن را که بخواهیم - و به هرکس اراده کنیم - می‌دهیم؛ سپس دوزخ را برای او قرار خواهیم داد تا با خواری و سرافکنندگی در آن وارد شود.»

۵۲. گزینه ۱ (دین و زندگی ۱، درس ۳، صفحه ۴۴)

آیه شریفه «وَقَالُوا مَا هِيَ إِلَّا حَيَاتُنَا الدُّنْيَا نَمُوتُ وَنَحْيَا وَمَا يُهْلِكُنَا إِلَّا الدَّهْرُ» بیانگر دیدگاه منکران معاد است که برای انسان حقیقتی جز همین جسم او قائل نیستند و وجود جهان پس از مرگ را انکار می‌کنند و معتقدند با فرا رسیدن مرگ انسان و متلاشی شدن جسم او، پرونده‌ی او برای همیشه بسته می‌شود.

۵۳. گزینه ۲ (دین و زندگی ۱، درس ۱ و ۴، صفحه ۱۵، ۵۶ و ۵۷)

خداوند حکیم است و لازمی حکمت خدا این است که هیچ کاری از کارهای او بیهوده و عبث نباشد. بنابراین آفرینش انسان بی‌هدف نیست و همین هدفمندی، دلیلی برای اثبات معاد، مبتنی بر حکمت الهی است. آیات شریفه «وَمَا خَلَقْنَا السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا لَاعِبِينَ مَا خَلَقْنَاهُمَا إِلَّا بِالْحَقِّ» و «أَفَحَسِبْتُمْ أَنَّمَا خَلَقْنَاكُمْ عَبَثًا وَأَنَّكُمْ إِلَيْنَا لَا تُرْجَعُونَ»، هر دو بیانگر هدفمندی خلقت و اثبات معاد براساس حکمت خداوند هستند.

۵۴. گزینه ۲ (دین و زندگی ۱، درس ۶ و ۷، صفحه ۷۶ و ۹۰)

در مرحله‌ی دوم قیامت، با تأییدن نور حقیقت از جانب خداوند پرده‌ها کنار می‌رود و اسرار و حقایق عالم آشکار می‌شود و واقعیت همه چیز از جمله اعمال و رفتار و نیات انسان‌ها و نیز حوادث تلخ و شیرینی که در زمین اتفاق افتاده است، آشکار می‌شود. آیه‌ی شریفه «إِنَّ الَّذِينَ يَأْكُلُونَ أَمْوَالَ الْيَتَامَى ظُلْمًا إِنَّمَا يَأْكُلُونَ فِي بُطُونِهِمْ نَارًا وَ سَيَصْلُونَ سَعِيرًا» بیانگر تجسم حقیقت و عین عمل خوردن اموال یتام، در عرصه‌ی قیامت است.

۵۵. گزینه ۱ (دین و زندگی ۱، درس ۸، صفحه ۹۹)

مطابق با آیه‌ی شریفه «وَأَصْبِرْ عَلٰی مَا أَصَابَكَ إِنَّ ذٰلِكَ مِنْ عَزْمِ الْأُمُورِ»، یکی از آثار و ثمرات اراده و عزم قوی، صبردر برابر مشکلات راه است. آنان که دارای این عزم قوی هستند، سرنوشت را به دست حوادث نمی‌سپارند و با قدرت به سوی هدف قدم برمی‌دارند.

۵۶. گزینه ۳ (دین و زندگی ۱، درس ۹، صفحه ۱۱۱)

فعالیت‌هایی که آدمی در طول زندگی انجام می‌دهد ریشه در دل‌بستگی‌ها و محبت‌های او دارد و همین محبت‌هاست که به زندگی آدمی جهت می‌دهد.

امام علی (ع) میزان ارزش واقعی انسان‌ها را در آن چیزی می‌داند که دوست می‌دارند و می‌فرماید: «ارزش هر انسانی به اندازه‌ی چیزی است که دوست

می‌دارد.»

۵۷. گزینه ۴ (دین و زندگی ۱، درس ۱۰، صفحه ۱۲۷)

قرآن کریم در آیهی ۹۰ سورهی مبارکه‌ی مائده، به ۴ مورد از محرّمات (حرام‌های الهی) اشاره نموده است: «ای مردمی که ایمان آورده‌اید؛ به راستی شراب و قمار و بت پرستی و تیرک‌های بخت آزمایی، پلید و از کارهای شیطانی است. پس از آنها دوری کنید تا رستگار شوید.» مطابق با مفاد این آیه، نوشیدن شراب، چه کم و چه زیاد حرام است و در زمهری بزرگ‌ترین گناهان و هم‌ردیف با بت‌پرستی شمرده شده است.

۵۸. گزینه ۴ (دین و زندگی ۱، درس ۱۱، صفحه ۱۴۰)

احساسات لطیف زن که بیانگر زیبایی‌های درونی وی است، با زیبایی ظاهر او عجین شده است؛ برای حفظ همین نعمت است که خداوند احکام ویژه‌ای را برای زن قرار داده است، تا گوهر زیبایی وجودش از نگاه ناهلان دور بماند و روح بلندش تحقیر نشود.

عرضه‌ی نابه‌جای زیبایی، به جای گرمی بخشیدن به کانون خانواده، عفت و حیا را از بین می‌برد و این گوهر مقدس را از او می‌گیرد.

۵۹. گزینه ۱ (دین و زندگی ۲، درس ۹، صفحه ۱۱۶)

شناخت جایگاه امام در پیشگاه الهی، آشنایی با شیوه‌ی حکومت‌داری ایشان به هنگام ظهور، آشنایی با ویژگی‌های ایشان در سخنان معصومین از عوامل مؤثر در

شناخت و محبت به امام زمان و از بین رفتن تردیدهاست.

۶۰. گزینه ۳ (دین و زندگی ۲، درس ۸ و ۱۰، صفحه ۱۰۴ و ۱۳۱)

ائمه‌ی اطهار می‌کوشیدند آن بخش از اقدامات و مبارزات خود را که دشمن به آن حساسیت دارد، در قالب تقیه پیش ببرند؛ یعنی اقدامات خود را مخفی نگه دارند، به گونه‌ای که در عین ضربه زدن به دشمن، کمتر ضربه بخورند. این موضوع، بیانگر یکی از وظایف مردم در برابر رهبر جامعه‌ی اسلامی یعنی افزایش آگاهی‌های سیاسی و اجتماعی نیز هست. در این راستا برای تصمیم‌گیری صحیح در برابر قدرت‌های ستمگر دنیا، اطلاع از شرایط سیاسی و اجتماعی جهان، ضروری است. ما باید بتوانیم به گونه‌ای عمل کنیم که بیشترین ضربه را به مستکبران و نقشه‌های تفرقه افکنانه آنان بزنیم و خود کمترین آسیب را ببینیم.

۶۱. گزینه ۳ (دین و زندگی ۳، درس ۱، صفحه ۱۰)

بیت «ما همه شیران ولی شیر علم / حمله‌مان از باد باشد دم‌به‌دم» و آیه‌ی «يَا أَيُّهَا النَّاسُ أَنْتُمُ الْفُقَرَاءُ إِلَى اللَّهِ وَاللَّهُ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ»، هر دو بیانگر نیازمندی مخلوقات و از جمله انسان‌ها به در پیدایش و بقا خداوند و هم‌چنین بی‌نیازی خداوند از مخلوقات است.

۶۲. گزینه ۱ (دین و زندگی ۳، درس ۳، صفحه ۲۰)

براساس آیه‌ی «قُلْ أَعْيَرَ اللَّهُ بَغْيِي رَبًّا وَ هُوَ رَبُّ كُلِّ شَيْءٍ»، با اشاره به توحید در ربوبیت در پی بیان این نکته است که تدبیر انسان در طول تدبیر و ربوبیت الهی است و با آن منافاتی ندارد.

ردّ سایر گزینه‌ها:

گزینه «۲»: انسان در تدبیر و پرورش نقش و تاثیر دارد.

نَمَلِي لَهُمْ لِيَزِدُوا إِثْمًا وَ لَهُمْ عَذَابٌ مُّهِينٌ.

گزینه ۴ (دین و زندگی ۱، درس ۱، صفحه ۱۲۷)

نمی‌شود انسان از صمیم دل کسی را دوست داشته باشد اما از فرمانش سرپیچی کند. این سرپیچی نشانه عدم صداقت در دوستی است. خداوند، عمل به دستوراتش را که توسط پیامبر ارسال شده است، شرط اصلی دوستی با خود اعلام می‌کند اگر کسی از پیامبر (ص) پیروی کند، محبوب خداوند می‌شود و خداوند گناهان او را می‌بخشد: «يُحِبِّكُمْ اللَّهُ وَ يَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ».

گزینه ۲ (دین و زندگی ۲، درس ۳، صفحه ۳۷ و ۴۳)

براساس آیهی «وَ مَا كُنْتُمْ تَنلُونَ مِنْ قَبْلِهِ مِنْ كِتَابٍ وَ لَا تَخُطُّهُ وَ يَمِينِكُمْ إِذَا لَارْتَابَ الْمَطْلُونُ»، اگر قرآن توسط پیامبری درس خوانده و یا از سوی یک دانشمند ارائه می‌شد، ممکن بود این شبهه ایجاد شود که قرآن غیرالهی است.

معجزه آن چیزی است که غیر از خدا و آنان که از طرف خداوند آمده‌اند، کسی توانایی آوردن مشابه آن را ندارند. قرآن کریم معجزه است و خداوند در این باره، مخالفان آن را به مبارزه می‌طلبد: «أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَاهُ قُلْ فَأْتُوا بِسُورَةٍ مِثْلِهِ».

نکته‌ی مهم: این سوال دارای ابهامات بسیاری است و از جهات مختلف قابل ایراد است و برای کلید نهایی، باید منتظر اعلام سازمان سنجش باشیم.

گزینه ۴ (دین و زندگی ۲، درس ۴، صفحه‌های ۵۱ و ۵۲)

امام خمینی در راستای ضرورت پذیرش ولایت الهی و نفی حاکمیت طاغوت می‌فرماید: «به این دلیل که هر نظام سیاسی غیراسلامی، نظامی شرک آمیز است، چون حاکمش طاغوت است ما موظفیم آثار شرک را از جامعه مسلمانان و از حیات آنان دور کنیم و از بین ببریم.» این بیان در تایید حکم قرآنی موجود در آیهی «أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ يَزْعُمُونَ أَنَّهُمْ آمَنُوا بِمَا نُزِّلَ إِلَيْكَ وَ مَا أَنْزَلَ مِنْ قَبْلِكَ يَرِيدُونَ أَنْ يُتْحَاكَمُوا إِلَى الطَّاغُوتِ وَ قَدْ أُمِرُوا أَنْ يَكْفُرُوا بِهِ وَ يُرِيدُ الشَّيْطَانُ أَنْ يُضِلَّهُمْ ضَلَالًا بَعِيدًا» است.

گزینه ۳ (دین و زندگی ۲، درس ۵، صفحه ۶۵)

نزول آیهی ولایت: «أَنَّمَا وَلِيُّكُمُ اللَّهُ وَ رَسُولُهُ وَ الَّذِينَ آمَنُوا الَّذِينَ يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَ يُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَ هُمْ رَاكِعُونَ» در شرایطی خاص و و اعلام ولایت حضرت علی از جانب رسول خدا پس از نزول این آیه، برای آن بود که مردم با چشم ببینند و از زبان پیامبر بشنوند تا امکان مخفی کردن آن نباشد.

گزینه ۳ (دین و زندگی ۲، درس ۸، صفحه ۱۰۳)

در راستای ولایت ظاهری و معرفی خویش به‌عنوان امام بر حق، امام صادق (ع) در روز عرفه و در مراسم حج که جمعیت زیادی از مسلمانان از سراسر سرزمین‌های اسلامی حضور داشتند، در میان انبوه جمعیت، حق حکومت را از آن خود اعلام نمودند و فرمودند: «ای مردم! رسول خدا امام و رهبر بود، پس از او علی و سپس حسن و حسین و علی بن حسین و محمدبن علی به ترتیب امام بودند و اکنون من امام هستم.»

گزینه ۲ (دین و زندگی ۲، درس ۱۲، صفحه ۱۲۱ تا ۱۵۳)

پاسخ صحیح ندارد.

گزینه «۳» و «۴»: تدبیر انسان در طول تدبیر خداوند است نه در عرض و کنار آن.

گزینه ۴ (دین و زندگی ۳، درس ۳، صفحه ۳۴)

آیهی «وَ مِنَ النَّاسِ مَنْ يَعْبُدُ اللَّهَ عَلَى حَرْفٍ...» با اشاره به افرادی که در راه پرستش خداوند، دچار تزلزل و سستی هستند، مفهوم شرک عملی را به ذهن متبادر می‌سازد. افرادی که دچار شرک عبادی شده‌اند، در برابر امیال نفسانی خود تسلیم هستند.

دقت کنید: آیهی «لَا تَتَّخِذُوا عَدُوِّي...» نیز بیانگر شرک عملی است اما قسمت دوم هیچ گزینه‌ای در ارتباط با افراد دارای ویژگی بیان شده در این آیه نیست.

گزینه ۱ (دین و زندگی ۳، درس ۴، صفحه ۴۷ و ۴۸)

براساس آیهی ۳۳ سوره‌ی یوسف، آراسته‌شدن به اخلاص و رسیدن به جایگاه مخلصین، نفوذناپذیری در برابر وسوسه‌های شیطانی را در پی دارد؛ همان‌گونه که حضرت یوسف (ع) با اخلاص خود، در مقابل وسوسه‌های شیطانی همسر عزیز مصر مقاومت کرد.

گزینه ۲ (دین و زندگی ۳، درس ۷، صفحه ۸۲ و ۸۳)

توبه در لغت به معنای بازگشت است و در اصطلاح دینی، به معنای بازگشت از گناه به سوی خداوند و قرار گرفتن در دامن عفو و غفران اوست.

توبه در جوانی آسان‌تر است و خداوند توبه‌ی جوانان را بسیار دوست دارد. پیامبر اکرم (ص) می‌فرماید: «کسی نزد من محبوب‌تر از جوان توبه‌کار نیست.»

دقت کنید: مطابق با صورت سوال، در قسمت دوم، گزینه‌ای باید انتخاب شود که در آن، براساس با یک روایت از پیامبر (ص)، گروهی از افراد محبوب خداوند معرفی شده‌اند. در کتاب درسی، تنها یک حدیث نزدیک به این موضوع وجود دارد؛ اما این حدیث بیان می‌دارد که جوانان توبه‌کار، نزد پیامبر (ص) محبوب هستند نه خداوند.

گزینه ۴ (دین و زندگی ۳، درس ۸، صفحه ۹۵)

زندگی دینی تنها شیوه‌ی مطمئن و قابل اعتمادی است که پیش روی هر انسان خردمند و عاقبت اندیش قرار دارد. هرکس که نگران عاقبت کار خود است به روشنی درمی‌یابد که تکیه بر خداوند و اعتماد به دستورات او، هرگونه نگرانی نسبت به آینده را از بین می‌برد: (أَقْمِنِ أَسْسَ بُنْيَانَهُ عَلَى تَقْوَى مِنَ اللَّهِ وَ رِضْوَانِ خَيْرٍ) در غیر این صورت، آینده‌ای غیرقابل اعتماد در انتظار اوست: (أَمْ مَنْ أَسْسَ بُنْيَانَهُ عَلَى شَفَا حَرْفٍ هَارٍ فَانْهَارَ بِهِ فِي نَارِ جَهَنَّمَ).

گزینه ۲ (دین و زندگی ۳، درس ۵، صفحه ۵۳)

بیت «گفت از باغ خدا بنده خدا / می‌خورد خرما که حق کردش عطا» در مقام عقیده‌ی جبری‌گرایی است. بر این اساس، برخی انسان‌ها، اختیار و اراده‌ی انسان را در انجام امور نفی می‌کنند.

گزینه ۱ (از محتوای کنکور سال ۱۴۰۰ حذف شده است.)

سنت املاء، از جمله سنت‌های حاکم بر زندگی معاندان و غرق‌شدگان در گناه است. خداوند در آیهی ۱۷۸ سوره‌ی آل عمران، درباره‌ی سنت املاء می‌فرماید: «وَ لَا يَحْسَبَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنَّمَا نُمَلِي لَهُمْ خَيْرًا لِنَفْسِهِمْ إِنَّمَا

فرزند، ثمره پیوند زن و مرد و تحکیم بخش وحدت روحی آنها است. آنان دوام وجود خود را در فرزند می‌بینند و از رشد و بالندگی او لذت می‌برند: (رشد و پرورش فرزندان، از اهداف ازدواج)

دوره بلوغ تا ازدواج یکی از حساس‌ترین و ارزشمندترین دوره‌های عمر انسان است و دوره گذر از کودکی و ورود به بزرگسالی و پذیرش مسئولیت‌های زندگی است. (ضرورت تقویت عفاف و پاکدامنی) پسر و دختر جوان با تشکیل خانواده، از همان ابتدا زمینه‌های فساد را از خود دور می‌کنند، مسئولیت‌پذیری را تجربه می‌نمایند، مهر و عشق به همسر و فرزندان را در خود پرورش می‌دهند: (رشد اخلاقی و معنوی، از اهداف ازدواج)

۷۵. گزینه ۱ (دین و زندگی ۱، درس ۷، صفحه ۹۰؛ دین و زندگی ۳، درس ۶، صفحه ۶۶ و ۷۱)

آیهی «مَنْ جَاءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ وَ عَشْرُ أَمْثَالِهَا وَ مَنْ جَاءَ بِالسَّيِّئَةِ فَلَا يُجْزَى إِلَّا مِثْلَهَا وَ هُمْ لَا يُظْلَمُونَ» ضمن اشاره به سنت سبقت رحمت بر غضب الهی، بر این نکته تأکید می‌کند که انسان کارهای نیک و بد را با خود به قیامت می‌برو و این اعمال، هم‌نشین جدایی‌ناپذیر او در عرصه‌ی قیامت اند. رد سایر گزینه‌ها:

گزینه‌ی «۳» و «۴»: پاداش و مجازات همه‌ی اعمال انسان، لزوماً در ای دنیا داده نمی‌شود و این نیا ظرفیت پاداش و مجازات برخی اعمال را ندارد.